

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

การอาชีวศึกษาเป็นการศึกษาวิชาชีพ ที่มุ่งให้การศึกษา การฝึกอบรมกำลังคน ในระดับต่าง ๆ ตามความต้องการของท้องถิ่นและสังคม การศึกษาวิชาชีพนี้อาจดำเนินการได้ทั้งในระบบโรงเรียน กล่าวคือมีหลักสูตรกำหนดเวลาศึกษาอบรม และกำหนด ความมุ่งหมายไว้อย่างแน่นอน หรือดำเนินการแบบนอกโรงเรียน เช่น เรียนรู้จากพ่อแม่ จากการทำงาน ทำงานในโรงงาน จากการแนะนำ อบรมส่งเสริมจากหน่วยงานเอกชน หรือหน่วยราชการ เป็นต้น

การให้การศึกษาวิชาชีพทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน ควรจะ ได้คำนึงถึงองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น

- ความต้องการกำลังคนในท้องถิ่นนั้น ๆ (ระดับใด ประเภทใด จำนวนเท่าใด เมื่อใด)
- ความต้องการกำลังคนของท้องถิ่นใกล้เคียงหรือของประเทศ ในกรณีที่จะมีการโยกย้ายถิ่นฐานไปประกอบอาชีพใด
- ทริพพยากรของท้องถิ่นและของประเทศ
- แนวโน้มหรือแผนการพัฒนาท้องถิ่น หรือพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ฯลฯ¹

---

¹ วิเวก ปางพิศมัย, อธิบดีกรมอาชีวศึกษา. "การอาชีวศึกษา". ใน รายงานประจำปีกรมอาชีวศึกษา 2522. หน้า 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2523.

กรมอาชีวศึกษามีหน้าที่สำคัญในการจัดการศึกษาด้านวิชาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศและสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล โดยจัดการศึกษาวิชาชีพ 5 ประเภทวิชา คือ เกษตรกรรม ทหกรรม ช่างอุตสาหกรรม ผลิตยกรรม และศิลปหัตถกรรม ในระดับวิชาชีพ ระดับเทคนิค ระดับฝึกหัดครู และ หลักสูตรระยะสั้น ให้บริการฝึกอบรมวิชาชีพหลักสูตรระยะสั้นแก่ประชาชน และประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่มีหน้าที่คล้ายคลึงกัน โดยที่คนเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดของประเทศ การศึกษาจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งในการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม จะเห็นได้ว่าประเทศไทยที่ประชาชนได้รับการศึกษาสูงย่อมทำให้ระดับความเป็นอยู่ของประชาชนในประเทศไทยนั้นอยู่ในระดับสูงด้วย ซึ่งจัดเป็นการยกระดับ เศรษฐกิจและสังคมด้วยประการหนึ่ง และในการทำให้ประชาชนได้รับการศึกษานั้น รัฐบาลต้องลงทุนในเรื่องนี้มาก

สำหรับการศึกษาในระบบโรงเรียนนั้น ปริมาณนักเรียนที่ต้องการศึกษาด้านวิชาชีพ เพิ่มขึ้นมากทุกทีจนทำให้การขยายตัวทางด้านการศึกษาไม่ทันกับปริมาณนักเรียนที่เพิ่มขึ้น กรมอาชีวศึกษาจึงต้องขยายการรับนักเรียนเพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านสังคม เนื่องจากมีผู้สมัครเข้าเรียนแต่ละปีเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ แต่ครูอาจารย์ สถานที่ อุปกรณ์การเรียนการสอนมีจำกัด ทำให้รับนักเรียนได้ในจำนวนจำกัด กรมอาชีวศึกษาจึงแก้ปัญหาโดยการเปิดการศึกษารอบนอกเพื่อรับนักเรียนเพิ่มขึ้น และเป็นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้คุ้มค่าที่สุดที่สุด

เนื่องจากการศึกษามีผลต่อการเพิ่มความสามารถในการผลิตของประเทศ เพราะการศึกษาเป็นการสะสมทุนอย่างหนึ่ง แต่เป็นการสะสมทุนในรูปของทุนมนุษย์ ซึ่งจะมีผลในการผลักดันให้เศรษฐกิจของประเทศพัฒนาไปได้ และการศึกษามีส่วนสำคัญในการเพิ่มคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ กล่าวคือใหม่ที่มีทักษะและความสามารถดีขึ้น จึงทำให้สร้างผลผลิตในเชิงเศรษฐกิจได้มากขึ้นด้วย แต่การลงทุนทางการศึกษาคงอาศัยเงินเป็นปัจจัยที่ทำให้การศึกษาระดับต่าง ๆ ดำเนินไปด้วยดี โดยที่รัฐบาลเป็นผู้ให้บริการทางด้านการศึกษา และถือว่าการศึกษาไม่ใช่เป็นการค้าหากำไร

แต่เพื่อเป็นประโยชน์ต่อสังคม ดังนั้นการบัญชีของรัฐบาลจึงมีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมว่า
งบประมาณนั้นได้ใช้ถูกต้องตรงตามประเภทและเป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการคลังและ
การเงินหรือไม่ ถ้าดีว่านักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่หรือที่จบออกไปเป็นผลผลิตของ
โรงเรียนที่ผลิตเป็นสินค้าออกสู่ตลาดแล้ว ระบบบัญชีที่ใช้อยู่ก็ไม่สามารถบอกได้ว่าต้นทุน
รายหัวของการให้บริการทางการศึกษาเป็นเท่าไร ซึ่งในวงการธุรกิจและอุตสาหกรรม
กรรมนั้น ระบบบัญชีใ้กว้างไว้เพื่อคำนวณหาต้นทุนของสินค้าที่ผลิตออกมาว่าเป็นเท่าไร
ทำให้ทราบผลการดำเนินงานประจำงวดของธุรกิจว่ามีกำไรหรือขาดทุนอย่างไรแล้ว
ยังเป็นข้อมูลสำหรับฝ่ายจัดการเพื่อนำไปประกอบการตัดสินใจและวางแผนงานต่อไป

โดยที่วิทยาลัยอาชีวศึกษานครราชสีมา เป็นวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษาที่
ให้บริการทางคำวิชาชีพแก่นักเรียนนักศึกษา และปฏิบัติตามนโยบายของกรมอาชีวศึกษา
ในการเปิดการศึกษาภาคเช้าและภาคบ่าย 2 ประเภทวิชา คือ ประเภทวิชาเกษตรกรรม
และพาณิชย์กรรม การทราบต้นทุนรายหัวของการผลิตนักเรียนของวิทยาลัยอาชีวศึกษา
นครราชสีมา เปรียบเทียบประเภทวิชาของภาคเช้า ภาคบ่ายนั้น ย่อมทำให้ทราบว่า
ในการผลิตนักเรียนนักศึกษาซึ่งเรียนในประเภทวิชา หลักสูตร ระดับ และสถาบัน
เดียวกัน แต่เป็นภาคเช้าและภาคบ่ายจะมีต้นทุนต่างกันอย่างไร ย่อมเป็นประโยชน์
สำหรับนักบริหารการศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาตัดสินใจ วางแผน และ
เปรียบเทียบกับแนวโน้มของต้นทุนการศึกษาในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อคำนวณและเปรียบเทียบต้นทุนรายหัวของนักศึกษาประกาศนียบัตร
วิชาชีพภาคเช้าและภาคบ่าย
2. เพื่อศึกษาถึงภาระค่าใช้จ่ายของรัฐบาลที่มีต่อการศึกษาภาคเช้าและ
ภาคบ่าย

3. เพื่อพิจารณาข้อดี และข้อบกพร่องของระบบการศึกษาภาคเช้าและภาคบ่าย

4. เพื่อเป็นแนวทางที่จะทำการศึกษาคือไปในอนาคต

สมมติฐานและข้อตกลงเบื้องต้น

สมมติฐาน

ต้นทุนรายหัวของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพภาคเช้าและภาคบ่ายมีความแตกต่างกัน แต่ค่าหน่วยกิตที่เรียกเก็บเท่ากัน จึงควรศึกษาถึงภาระที่รัฐบาลต้องรับจากการเปิดสอนทั้งภาคเช้าภาคบ่าย

ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการวิเคราะห์ต้นทุนรายหัวเปรียบเทียบภาคเช้าและภาคบ่ายนี้ ได้วิเคราะห์ความแนวทางดังต่อไปนี้

1. คำนวณต้นทุนตามปีงบประมาณที่ได้ใช้จ่ายไปจริงในปีงบประมาณ 2522 และ 2523 เฉพาะส่วนที่เป็นค่าใช้จ่ายของวิทยาลัยอาชีวศึกษานครราชสีมา
2. นักเรียนรอบเช้าและรอบบ่าย ได้ใช้ประโยชน์ในการบริหารและบริการทั่วไป และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ โดยเท่าเทียมกัน
3. คำนวณค่าใช้จ่าย ครุภัณฑ์ และอาคารสถานที่ จากรายการและราคาที่วิทยาลัยได้มีการสำรวจในปี พ.ศ. 2521 และ พ.ศ. 2523 ตามที่ได้ทำรายงานส่งกรมอาชีวศึกษา
4. จำแนกหมวดรายจ่ายเงินบำรุงการศึกษาตามการจำแนกหมวดรายจ่ายตามงบประมาณ
5. แยกวิเคราะห์เปรียบเทียบภาคเช้า ภาคบ่าย ตามหมวดวิชาชีพ ได้แก่ ประเภทวิชาคหกรรม ซึ่งรวมสาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ทั่วไป และประเภทวิชาพัฒนกรรม

6. ประเภทวิชาศกกรรม ไม่มีความแตกต่างอย่างเป็นนัยสำคัญระหว่าง สาขาวิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย สาขาวิชาอาหารและโภชนาการ และสาขาวิชา ศกกรรมทั่วไป

7. ค่าใช้จ่ายวัสดุเพื่อการศึกษาระหว่างภาคเช้าและภาคบ่ายได้ใช้ไปใน สักส่วนเกี่ยวกับ

8. ไม่มีความแตกต่างอย่างเป็นนัยสำคัญในต้นทุนการผลิตนักเรียนระหว่าง ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 4 (มศ.4) มัธยมศึกษาปีที่ 5 (มศ.5) และชั้นประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.)

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิเคราะห์หาค่าใช้จ่ายรายหัวของนักเรียนนั้น จะพิจารณาในแง่ที่เป็น ค่าใช้จ่ายรายหัวของสถาบันการศึกษาเท่านั้น ซึ่งประกอบด้วยค่าใช้จ่ายที่จ่ายจาก งบประมาณแผ่นดินและจ่ายจากเงินนอกงบประมาณแผ่นดิน หรือเงินบำรุงการศึกษาของ วิทยาลัย ซึ่งค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกิดขึ้นเป็นต้นทุนโดยตรงในการให้บริการแก่นักเรียน ของวิทยาลัยทั้งสิ้น ซึ่งจะพิจารณาเป็น 2 กรณีคือ

กรณีที่ 1 แยกเป็น ค่าดำเนินการ ค่าลงทุน และงบกลางดังนี้

1.1 ค่าดำเนินการ เป็นค่าใช้จ่ายประจำซึ่งถือเป็นค่าใช้จ่ายสิ้นเปลือง ได้แก่ เงินเดือน ค่าจ้างประจำ ค่าจ้างชั่วคราว ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าสาธารณูปโภค ค่าวัสดุ เงินอุดหนุน และรายจ่ายอื่น โดยแยกพิจารณาเป็น 2 ลักษณะ คือ

1.1.1 ค่าดำเนินการส่วนที่เป็นต้นทุนของนักเรียนภาคเช้า ได้แก่ ค่าใช้จ่ายที่เป็นค่าดำเนินการทั้งหมดในข้อ 1.1

1.1.2 ค่าดำเนินการส่วนที่เป็นต้นทุนของนักเรียนภาคบ่าย ได้แก่ ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าสาธารณูปโภค ค่าวัสดุ เงินอุดหนุน และรายจ่ายอื่น

1.2 ค่าลงทุน เป็นค่าใช้จ่ายในการลงทุนในสินทรัพย์ถาวร ได้แก่ ค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง ซึ่งสินทรัพย์เหล่านี้มีอายุการใช้งานยืนนานเกินกว่า 1 ปี และการใช้บริการจากสินทรัพย์ยอมทำให้สินทรัพย์นั้นสึกหรอหรือเสื่อมราคาลงไป ทั้งนี้จึงมีการคิดค่าเสื่อมราคาเพื่อคิดเป็นต้นทุนของการใช้ครุภัณฑ์และสิ่งก่อสร้าง เนื่องจากนักเรียนภาคเช้าและภาคบ่ายของวิทยาลัยในประเภทวิชาเดียวกัน มีการใช้ครุภัณฑ์ และอาคารสถานที่รวมกัน จึงคิดค่าลงทุนรายหัวของภาคเช้าและภาคบ่ายในประเภทวิชาเดียวกันเท่ากัน

1.3 ค่าใช้จ่ายงบกลาง เป็นค่าใช้จ่ายของวิทยาลัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิการของข้าราชการและลูกจ้างประจำในวิทยาลัย ซึ่งได้แก่ เงินช่วยเหลือบุตร เงินค่าการศึกษาบุตร เงินค่ารักษาพยาบาล และเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราว ซึ่งทั้งหมดนี้ถือเป็นต้นทุนของการผลิตนักเรียนภาคเช้าทั้งสิ้น

กรณีที่ 2 แยกวิเคราะห์เป็นต้นทุนคงที่และต้นทุนแปรได้ ได้แก่

2.1 ต้นทุนคงที่ คือ ต้นทุน หรือค่าใช้จ่ายที่จำนวนทั้งหมดไม่เปลี่ยนแปลงไปตามปริมาณการผลิตในงวดประมาณหนึ่ง ๆ จำนวนของค่าใช้จ่ายประเภทนี้จะคงที่อยู่ในช่วงระดับการผลิตหนึ่ง (Relevant range) ถ้าระดับการผลิตเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นเหนือช่วงนั้น ค่าใช้จ่ายประเภทนี้ก็จะเพิ่มจำนวนขึ้น และจะคงที่อยู่ระดับนี้สำหรับการผลิตอีกช่วงหนึ่ง ซึ่งค่าใช้จ่ายประเภทนี้ได้แก่ เงินเดือน ค่าจ้างประจำ เงินอุดหนุน ค่าเสื่อมราคาครุภัณฑ์และสิ่งก่อสร้าง และงบกลาง โดยจะแยกพิจารณาเป็น 2 ลักษณะ คือ

2.1.1 ต้นทุนคงที่ส่วนที่เป็นของภาคเช้าได้แก่ ค่าใช้จ่ายทุกประเภทใน 2.1 ทั้งหมด

2.1.2 ต้นทุนคงที่ส่วนที่เป็นของภาคบ่ายได้แก่ เงินอุดหนุน ค่าเสื่อมราคา ครุภัณฑ์และสิ่งก่อสร้าง

2.2 **ต้นทุนแปรได้** คือ ต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายที่จำนวนทั้งหมดจะเปลี่ยนแปลงเป็นอัตราส่วนโดยตรงกับปริมาณการผลิต หรือหน่วยวัดอื่น ๆ ซึ่งค่าใช้จ่ายประเภทนี้ได้แก่ ค่าจ้างชั่วคราว ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าสาธารณูปโภค ค่าวัสดุ และรายจ่ายอื่น ถือเป็นต้นทุนของนักเรียนภาคเช้าและภาคบ่าย ยกเว้นค่าจ้างชั่วคราวที่ไม่ถือเป็นต้นทุนของภาคบ่าย

ประโยชน์ที่จะไต่จากการวิจัยนี้

เพื่อเป็นประโยชน์ในการพิจารณาแนวทางการปรับปรุงระบบการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของวิทยาลัยอาชีวศึกษาทั่ว ๆ ไป

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ปีงบประมาณ

หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม ถึงวันที่ 30 กันยายน ของปีถัดไป และให้ใช้ปี พ.ศ. ที่ถัดไปนั้นเป็นชื่อสำหรับปีงบประมาณนั้น

รายจ่ายงบกลาง

หมายความว่า รายจ่ายที่กำหนดไว้เพื่อกระทรวง การคลัง และสำนักงบประมาณจ่ายหรือจัดสรรตาม วัตถุประสงค์ของกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่าย เช่น เงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ เงินช่วยเหลือ ราชการ ฯลฯ

รายจ่ายของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ หมายความว่า รายจ่ายซึ่งกำหนดไว้สำหรับ ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจแห่งใดแห่งหนึ่ง โดยเฉพาะซึ่งจำแนกออกเป็น 11 หมวด

รายจ่ายหมวดเงินเดือน

หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่ข้าราชการทุกประเภท เป็นรายเดือน โดยมีอัตรากำหนดไว้แน่นอนในบัญชี ถือจ่ายเงินเดือนประจำปีที่กรมบัญชีกลางได้ตรวจสอบ ยืนยันว่าถูกต้องแล้ว และรวมตลอดถึงเงินที่กระทรวง การคลังกำหนดให้จ่ายในลักษณะ เงินเดือนและเงินเพิ่ม อื่น ๆ ที่จ่ายควบกับเงินเดือน

รายจ่ายหมวดค่าจ้างประจำ

หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่ลูกจ้างประจำของ ส่วนราชการ โดยมีอัตรากำหนดไว้แน่นอนในบัญชี ถือจ่ายค่าจ้างประจำที่กรมบัญชีกลางได้ตรวจสอบ ยืนยันว่าถูกต้องแล้ว และรวมตลอดถึงเงินที่กระทรวง การคลังกำหนดให้จ่ายในลักษณะค่าจ้างประจำ และ เงินเพิ่มอื่น ๆ ที่จ่ายควบกับค่าจ้างประจำ

รายจ่ายหมวดค่าจ้างชั่วคราว

หมายความว่า เงินที่จ่ายเป็นค่าแรงงานสำหรับการ ทำงานปกติแก่ลูกจ้างชั่วคราวของส่วนราชการ

รายจ่ายหมวดค่าตอบแทน

หมายความว่า เงินที่จ่ายตอบแทนให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน ใ้ทางราชการ เช่น เงินค่าเช่าบ้านข้าราชการ ค่าจ้างนอกเวลา ค่าสอนพิเศษ ฯลฯ

รายจ่ายหมวดค่าใช้จ่าย

หมายความว่า รายจ่ายเพื่อให้ได้มาซึ่งบริการ รายจ่ายเกี่ยวกับการรับรองและพิธีการ และรายจ่าย เกี่ยวเนื่องกับการปฏิบัติราชการที่ไม่เข้าลักษณะ รายจ่ายหมวดอื่น ๆ

รายจ่ายหมวดค่าสาธารณูปโภค

หมายความว่า รายจ่ายเพื่อให้ได้มาซึ่งบริการสาธารณูปโภค เช่น ค่าไฟฟ้า ค่าน้ำประปา ค่าโทรศัพท์ ค่าไปรษณีย์โทรเลข

รายจ่ายหมวดค่าวัสดุ

หมายความว่า รายจ่ายเพื่อซื้อสิ่งของซึ่งโดยสภาพย่อมสิ้นเปลือง เปลี่ยน หรือสลายตัว ในระยะเวลาอันสั้น สิ่งของที่ส่วนราชการซื้อมา เพื่อการบำรุงรักษาหรือซ่อมแซมทรัพย์สิน

ค่าซื้อสิ่งของซึ่งตามปกติมีอายุการใช้งาน แต่มีราคาหน่วยหนึ่งหรือซื้อครั้งหนึ่งไม่เกิน 1,000 บาท ตามตัวอย่างสิ่งของซึ่งตามปกติมีอายุการใช้งาน ให้เบิกจ่ายในหมวดนี้ แต่ถ้าราคาเกิน 1,000 บาท หรือเป็นสิ่งของซึ่งระบุไว้ในรายจ่ายหมวดค่าครุภัณฑ์ ให้เบิกจ่ายในหมวดค่าครุภัณฑ์ ค่าใช้จ่ายจ่ายในการสั่งซื้อสิ่งของดังกล่าวจากต่างประเทศโดยตรงซึ่งต้องชำระพร้อมค่าส่งของ เช่น การขนส่งจากต่างประเทศมายังประเทศไทย ค่าภาษีในต่างประเทศ ค่าประกันภัยสิ่งของ เป็นต้น ให้เบิกจ่ายในหมวดนี้

รายจ่ายหมวดค่าครุภัณฑ์

หมายความว่า รายจ่ายเพื่อซื้อหรือแลกเปลี่ยนสิ่งของซึ่งตามปกติมีลักษณะคงทนถาวร มีอายุการใช้งานตามตัวอย่างสิ่งของที่เป็นครุภัณฑ์

ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ซึ่งเกิดขึ้นเนื่องจากการประกอบคัดแปลงหรือต่อเติมสิ่งของดังกล่าวในวรรคแรก ตลอดจนค่าใช้จ่ายซึ่งรวมอยู่ในราคาสิ่งของ เช่น ค่าขนส่ง ค่าภาษี ค่าประกันภัย เป็นต้น ให้เบิกจ่ายในหมวดนี้

รายการหมวดค่าที่ดินและสิ่งก่อสร้าง   หมายความว่า รายการเพื่อให้ได้มาซึ่งที่ดิน และหรือสิ่งก่อสร้าง รวมทั้งสิ่งต่าง ๆ ซึ่งติดอยู่กับที่ดินและสิ่งก่อสร้าง ซึ่งมีใช้เป็นการซ่อมแซมตามปกติ

รายการหมวดเงินอุดหนุน   หมายความว่า เงินที่จ่ายเพื่อช่วยเหลือหรือจ่ายเป็นค่าบำรุงแก่องค์การ เอกชน นิติบุคคล หรือกิจการอื่นเป็นสาธารณประโยชน์

รายการหมวดรายจ่ายอื่น   หมายความว่า รายการต่าง ๆ ซึ่งไม่เข้าลักษณะรายการหมวดหนึ่งหมวดใดดังกล่าวข้างต้น และสำนักงานประมาณ กำหนดให้อยู่ในหมวดนี้ เช่น เงินราชการลับ เป็นต้น

เงินบำรุงการศึกษา   หมายความว่า เงินรายได้ที่วิทยาลัยเก็บจากนักเรียนในแต่ละปี ได้แก่ ค่าบำรุงการศึกษา ค่าบำรุงสุขภาพ ค่าบำรุงหอสมุด และรายได้อื่น ๆ ที่วิทยาลัยได้รับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย